

ಮುಖಪುಟ

ಅವನಿಗೆ ದೇವಿಯ ‘ಕರ್ಕಾಭರಣ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಆತ ವಿಜಯನಗರದ ದೊರೆ ತಿರುಮಲ ನಾಯಕನನ್ನು ನವರಾತ್ರಿಯ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆಂದು ಅಹಾನಿಸಿ ಉಪಾಯದಿಂದ ಹಿಡಿದುಹಾಕಿ, ಶೈರಂಗಪಟ್ಟಣವನ್ನು ವಶಪಡಿಸುತ್ತೇಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೋರೆತನ ಘೋಷಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ವಿಜಯನಗರದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನವರಾತ್ರಿ ಉತ್ಸವ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದುವೇ ಇಂದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೊಳ್ಳುವ ‘ಮೈಸೂರು ದಕ್ಷರಾ’. ಈ ಉತ್ಸವವು ವಾಸುವಾಗಿ ಸೈನಿಕಶಕ್ತಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಒಡೆಯರು ವಿಜಯದಶಮಿಯನ್ನು ತಮ್ಮನ್ನು ಆಳತ್ತಿದ್ದ ವಿಜಯನಗರದಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರನ್ನು ಸೇಲಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅರಸರಾದ ನಂತರ ವಿಜಯದಶಮಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜಯದಶಮಿ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಶಾಕ್ತ ದೇವಿಯರ ವಿಜಯದ ಕಥೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೇವಿಯರು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ಕಥೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ಗಂಭಾ ನೇ ಏಂದ ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಯಲ್ಲಿಮ್ಮೆ ತುಳಿಯತ್ತಾಳಿ. ಸೋತ ಗಂಡಸರು ಹಣ್ಣಿಡುಗೆ ಉಡುಪುದನ್ನು ಯಲ್ಲಿಮ್ಮೆ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ‘ವಿಜಯವು ಸಿಗಲಿ’ ಎಂದು ಬಣಿ ಮರವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ವಿಜಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಲವು ಬಗೆಯ ‘ವಿಜಯ’ದ ಗೆಲುವಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಿನ್ನಲೇಯಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗಿ ವಿಜಯ ಎಂದರೆ ಕೆವಲ ಗಂಡಿನ ವಿಜಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಗಂಡಿನ ಏರುದ್ದದ ಹಣ್ಣಿನ ಗೆಲುವುಗಳನ್ನು ವಿಜಯದಶಮಿ ಸಾಂಕೇತಿಸುತ್ತಿದೆ. ದೀರ್ಘ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾಸುರ ಮಧ್ಯನಿಯರು ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಕಾಯಲು ರಕ್ಷಣರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕಥನಗಳನ್ನು ಇಡಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಬಹುದು. ಜನಪದ ಚಾಮುಂಡಿ ಮಹಿಳಾಸುರನ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಕಥೆ ಕೂಡ ಈ ಹಿನ್ನಲೇಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುರೂಪ

ಕನಾರ್ಕಡಕ್ಷಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ವಿವಿಧ ಬುಡಕಟ್ಟೆ, ಅದಿವಾಸಿ, ಅಲೆಮಾರಿ, ಇತರೆ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳು ದಸರಾವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಕುಲಮೂಲಗಳ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾವೆ. ಉತ್ತರಕನ್ನಡದಗೌಗಳಿಗೆ ವಿಜಯದಶಮಿಗೆ ‘ಶೀಲಿಗಾನ’ ಎನ್ನುವ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಶುಪಾಲಕರಾದ ಇವರು ಇಡೀ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಮೋಸರು ಬೆಣ್ಣೆಗಳ ಅಧರಿಸಿದ ಆಚರಣೆಗಳಿವೆ. ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿ ದಬ್ಬ ಹಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ಮೋಸರಿನ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಳಿ ಬಹ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೋಸರಿನ ಗಡಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬದ ಸ್ವಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬಣಿ ಮುಡಿಯತ್ತಾರೆ. ಬಿಳಿಗೆಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮೂಲದವರಾದ ಕಾರಣ ಈ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿಯ ವಿಧ್ಯಾ ಹಿಡಿದು ಪ್ರರೂಪರು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯವು ಮಹಿಳಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲೆಮಾರಿ ಕುರುಬರು ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿ ಗುಡ್ಡಗಾಡು

ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರಿಗೆ
ದಸರೆಯ ಹೇಡಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ
‘ಮಹಾನವಮಿ ದಿಬ್ಬ’

